

грижливостъ. Тъкмо на время единъ характеренъ фактъ: Въ Скобелевитъ трапези, когато генералътъ заминаваше мимо, на солдатитъ бѣше заповѣдано да не ставагъ. Това възмути Скалозубова. Скобелевъ пъкъ обясни просто:

— На солдатинтъ отпочивка е нужна. Кога той ще става; или генерале не са показвай на позицията, не живѣй съ тѣхъ, или солдатинтъ вѣчно ще бѣде въ умореностъ....

XVI.

Въ Октомврий 1877 година като постояхъ на лѣвийтъ флангъ на нашата дунавска армия и като обходихъ слѣдъ това позициитъ на Гурко около Плевенъ, азъ срѣщнахъ въ главната квартира М. Д. Скобелева. Щабътъ му бѣше расположенъ въ Брестовецъ.

— Вий съвсѣмъ ма забравихте.... А Макъ-Гаханъ дойде вече въ Брестовецъ.

— И азъ ще дойдѣ прѣзъ денѣе-си.

— Отлично.... Азъ при „генералтъ“ дойдохъ, посочи той на баща си....

Азъ съобразихъ че отношенията между тѣхъ са колебають, исканието пари отъ една и скѣперничеството отъ друга страна.

— Дойдохъ и съжелявамъ.... Негово Прѣвѣсходителство днесъ не е въ духътъ си....

— Хубаво.

— А вий, генерале, къмъ старшинитъ пѣ-почтително да са отнасяхте.... Вий знаете че воинската дисциплина не допуца неумѣтни замѣчания....

И двамата са раскикотихъ.

Въ Брестовецъ азъ отидохъ на другия день.

— Гдѣ е генералтъ? питамъ азъ по улицитъ на това село, които наредъ бѣхъ осипани съ гранати отъ ближнитъ турски позиции.... Други нѣтъ невъзможно бѣше да излѣзешъ изъ българската землянка (кѣщица) за да не би до самитъ крака да са впили коршумъ или да не заевпри покрай ушитъ откъселекъ на распрѣснатитъ са нѣгдѣ си артиллерийскій снарядъ (гюлле).

— Гдѣ е генералтъ?